

CHAMBRE
des Représentants.

SÉANCE DU 11 JUILLET 1928.

Projet de loi portant modification à l'article 9 de la loi du 31 mai 1888, sur la condamnation conditionnelle ⁽¹⁾.

TEXTE ADOPTÉ
AU PREMIER VOTE ⁽²⁾.

ARTICLE UNIQUE.

L'article 9 de la loi du 31 mai 1888 est modifié comme il suit :

Les cours et tribunaux, en condamnant à une ou plusieurs peines, peuvent, lorsque l'emprisonnement à subir, comme peine principale, ne dépasse pas trois années, et que le condamné n'a encouru aucune condamnation à l'emprisonnement principal ou à une peine plus grave pour crime et délit, ordonner par décision motivée qu'il sera sursis à l'exécution du jugement ou de l'arrêt. Le délai est d'un an s'il s'agit de peines de police, de cinq à dix ans s'il s'agit de peines correctionnelles, et compte à partir du jugement ou de l'arrêt.

La condamnation sera considérée

KAMER
der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 11 JULI 1928.

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 9 der wet van 31 Mei 1888, op de voorwaardelijke veroordeeling ⁽¹⁾.

TEKST IN EERSTE LEZING
AANGENOMEN ⁽²⁾.

EENIG ARTIKEL.

Artikel 9 van de wet van 31 Mei 1888 wordt gewijzigd als volgt :

Bij het veroordeelen tot een of meerdere straffen, kunnen de hoven en rechtbanken, wanneer de opgelegde gevangenisstraf, als hoofdstraf, niet drie jaar overtreft, en wanneer de veroordeelde geen vroegere veroordeeling tot hoofdzakelijke gevangenisstraf of tot een zwaardere straf heeft opgelopen wegens misdaad en wanbedrijf, bij een met redenen omkleed besluit de tenuitvoerlegging van het vonnis of van het arrest bevelen. De termijn is van een jaar wanneer het politiestraffen, en vijf tot tien jaar wanneer het correctioneel straffen geldt; hij gaat in met den dag van het vonnis of van het arrest.

De veroordeeling wordt aangezien als

(1) Proposition de loi, n° 51 (S. E., 1925).
Rapport, n° 155.
Amendements n° 436 (1925-1926).

Annales de la Chambre : séances des 20 et 28 juin; 4 et 11 juillet 1928 (matin).

(2) Les amendements adoptés au premier vote sont imprimés en italiques.

(1) Wetsvoorstel n° 51 (B. Z., 1925).
Verslag, n° 155.
Amendementen n° 436 (1925-1926).

Handelingen van de Kamer : Vergaderingen van 20 en 28 Juni; 4 en 11 Juli 1928 ('s morgens).

(2) De amendementen in eerste lezing aangenomen zijn cursief gedrukt.

comme avenue, si pendant ce délai, le condamné n'encourt pas de condamnation nouvelle à l'emprisonnement ou à une peine plus grave pour crime ou délit.

Dans le cas contraire, les peines pour lesquelles le sursis a été accordé et celles qui font l'objet de la condamnation nouvelle sont cumulées.

Le juge peut faire dépendre l'octroi du sursis de l'exécution, dans un certain délai, de tout ou partie de la condamnation civile prononcée par lui.

A l'expiration du délai imparti par le juge, la cause sera ramenée à l'audience par la partie publique pour y être statué définitivement, sur l'octroi du sursis.

Sont assimilées aux condamnations pour crime ou délit visées ci-dessus, les condamnations à une servitude pénale de plus de sept jours prononcées par les tribunaux de la Colonie.

niet uitgesproken, indien, binnen dit tijdsverloop, de veroordeelde geen nieuwe veroordeeling tot gevangenisstraf of tot een veel zwaardere straf oploopt wegens misdaad of wanbedrijf.

In het tegenovergesteld geval, worden de straffen waarvoor het uitstel werd toegestaan en die welke het voorwerp der nieuwe veroordeeling uitmaken, samengevoegd.

De rechter kan het verleen van het uitstel afhankelijk maken van de uitvoering, binnen een gestelden termijn, van het geheel of een gedeelte der door hem uitgesproken burgerlijke veroordeeling.

Bij het verstrijken van den door den rechter vastgestelden termijn, wordt de zaak opnieuw door de openbare partij ter terechtzitting aangebracht om een eindbeslissing over het verleen van het uitstel te bekomen.

De veroordeelingen tot een strafrechtelijke of dienstbaarheid van meer dan zeven dagen, door de rechtbanken der Kolonie uitgesproken, worden met vorenvermelde veroordeelingen wegens misdaad of wanbedrijf gelijkgesteld.